

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 104/06-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. marca 2006 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. J. G., bytom T., zastúpeného advokátom Mgr. Ľ. J., P., ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, porušenie svojich základných práv podľa čl. 8 ods. 2 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj porušenie svojich práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4 To 14/2005 zo 17. marca 2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. J. G. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. mája 2005 doručená sťažnosť (z 11. mája 2005) JUDr. J. G., bytom T. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. Ľ. J., P., ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), porušenie svojich základných práv podľa čl. 8 ods. 2 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv

a slobôd (ďalej len „Listina“), ako aj porušenie svojich práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 To 14/2005 zo 17. marca 2005.

Označeným rozsudkom krajského súdu zo 17. marca 2005 bol sťažovateľ odsúdený pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Trestného zákona [zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, platného a účinného do 31. decembra 2005 (ďalej len „Trestný zákon“)] na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 1 T 199/03-1209 z 10. mája 2004.

Podľa názoru sťažovateľa porušil krajský súd pri svojom rozhodovaní v danej veci ústavné imperatívy, podľa ktorých sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak než z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu, pričom každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Sťažovateľ tvrdil, že krajský súd sa nevysporiadal s celou jeho obranou prednesenou v rámci obhajoby a pri posudzovaní viny vychádzal v zásade iba z dôkazov, ktoré svedčili proti sťažovateľovi, s dôkazmi svedčiacimi v prospech sťažovateľa sa nevysporiadal.

Namietajúc, že súd nemôže preferovať iba časť dôkazov potvrdzujúcich predpokladanú skutkovú verziu a že dôkaznú núdzu alebo „medzeru v dôkazoch“ nemožno v trestnom konaní pričítať (v rámci hodnotenia dôkazov) na ťarchu obžalovaného (pretože je to v rozpore s princípom prezumpcie neviny), sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol: „Rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4 To 14/2005 zo dňa 17. 3. 2005 v trestnej veci sťažovateľa došlo k porušeniu ústavného práva sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článkov 8 ods. 2 a 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, k porušeniu práva sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd, k porušeniu práva sťažovateľa podľa článku 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v ňom vyjadreného princípu prezumpcie neviny a ústavného práva na obhajobu podľa článku 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a článku 40 ods. 3 (správne malo byť čl. 6 ods. 3; pozn.) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 4 To 14/2005 zo dňa 17. 3. 2005 sa zrušuje a vec sa vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.“

Sťažovateľ taktiež navrhol, aby ústavný súd uložil krajskému súdu povinnosť zaplatiť mu náhradu jeho trov v konaní pred ústavným súdom.

II.

1. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa skúmajúc, či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy vo veciach, na ktorých

prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

2. Sťažovateľ tvrdí, že k porušeniu jeho základných práv a slobôd došlo rozsudkom krajského súdu sp. zn. 4 To 14/2005 zo 17. marca 2005.

Ústavný súd si v rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti vyžiadal spisový materiál týkajúci sa predmetnej trestnej veci sťažovateľa (spis Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1 T 199/03 a zberný spis krajského súdu sp. zn. 4 To 14/2005). Z jeho obsahu zistil, že na základe sťažnosti pre porušenie zákona podanej ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1 Tz 24/2005 zo 14. októbra 2005 zrušil rozsudok krajského súdu sp. zn. 4 To 14/2005 zo 17. marca 2005, ako aj prvostupňový rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 1 T 199/03-1209 z 10. mája 2004 a „... všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozsudky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad“. Najvyšší súd zároveň označeným uznesením zo 14. októbra 2005 prikázal Okresnému súdu Dunajská Streda, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V dôsledku rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pominuli právne účinky rozhodnutia, ktorého zrušenia sa sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom domáhal namietajúc, že ním došlo k zásahu do jeho základných práv a slobôd. Trestná vec sťažovateľa sa z procesného hľadiska vrátila do fázy konania pred súdom prvého stupňa.

Platná právna úprava trestného konania v súčasnosti umožňuje sťažovateľovi (ako obžalovanému) domáhať sa právne účinným spôsobom ochrany svojich základných práv a slobôd v ďalšom priebehu konania v rámci uplatnenia práva na obhajobu priamo pred súdom prvého stupňa konajúcim v jeho trestnej veci, ako aj pred odvolacím súdom v prípade podania odvolania. V právomoci týchto súdov je posúdenie všetkých relevantných

skutkových aj právnych okolností prípadu. Za daných okolností nie je daný ústavný dôvod, aby ústavný súd vstupoval v trestnej veci sťažovateľa do právomoci všeobecných súdov.

Z uvedených dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 uvedeného zákona pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2006